

Oponentský posudek

rigorosní práce
Mgr. Jaroslava Valenty

na téma

„Komparace české a španělské úpravy soudních výkonů rozhodnutí a exekucí na peněžité plnění na příkladu srážek ze mzdy“

Kandidát předložil rigorosní práci na dané téma o celkovém rozsahu 238 stran, včetně úvodu a závěru, seznamu použité literatury a resumé. Tímto z hlediska formálního více než vyhověl požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

Členění práce – vedle úvodu a závěru – je specifické – v části I. (strany 5-124) se autor zabývá právem českým, v části II. (str. 131-198) právem španělským, část III. (strany 199-224) pak obsahují rozsáhlejší závěr. Toto rozdělení má ten zásadní důsledek, že jde o paralelní podání popisu celku českého exekučního práva, náhledu do obecného práva exekučního španělského se stručným exkurzem do způsobů exekuce pro peněžité plnění, u nichž je pozornost věnována, jak je tématem práce vymezeno, úzce srážkám ze mzdy. Kladu si zejména otázku, zda daný rozsah práce plní autorovi snad obecně předpokladatelný záměr, poskytnout obecně čtenáři bližší exkurz do speciální problematiky s pozitivní příměsí plynoucí z obecně užitečné komparace. Taková komparace však dle mého názoru musí být uvážena, způsob – a ruku v ruce jdoucí rozsah práce – včetně proporcí dílčích částí – u mne vzbuzuje jisté pochybnosti. Uvedený rozsah práce totiž skutečně čtenáři může být jen na hraně přínosu, a tím nemám na mysli jen nejužší okruh předpokládaných čtenářů.

Autorovi nelze vytknout snahu o komplexní pojednání tématu, určitě má o téma zájem, ovládá jej a pracuje s dostupnými prameny. Dané téma je rovněž aktuální, neboť ať obecně exekuční právo, tak užší záběr přináší v praxi i teorii zajímavé problémy, jejichž řešení se autor pokouší podat. Systematika práce je velmi podrobná, v tomto směru je třeba autora ocenit. K systematické práci – krom výše uvedeného – nemám zásadních námitek.

Autora je třeba ocenit, že si v práci všímá otázek, které bývají obvykle opomíjeny či je jim věnována spíše okrajová pozornost, nicméně příliš velké pasáže jsou věnovány spíše popisu, než vybraným problémům a jejich řešení. Uvedená hluchá místa jsou bohužel četnější, než by bylo vhodné.

Práce je na základě zvolené metody do určité míry kaleidoskopickým pohledem na vybrané otázky exekuce obecně.

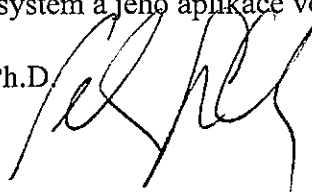
Autor projevil zájem i znalost a zvládnutí tématu. Má-li ale být dosaženo účelu práce obecně, je třeba, aby si byl vědom určitých proporcí. Nezaujmu závěr negativní vůči autorovi s ohledem na obhajobu práce, ale mám za to, že není nepodstatný.

Práce má i svá pozitiva, autor pracuje s literaturou, všímá si i soudní praxe, podává zajímavý náhled do cizí právní úpravy. Snaží se o vlastní závěry, byť někdy lze o nich diskutovat.

V rámci obhajoby nechť se autor vyjádří k následujícím problémům:

- 1) širší závěr ohledně srovnání opravných prostředků v rámci exekuce
- 2) třetinový systém a jeho aplikace ve vztahu k vymáhajícím věřitelům?

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.
Oponent

V Praze dne 10. května 2011